

Bu video, iletişim kurmak için görüntülerin kullanımını göstermektedir.

Belirteçler ile çalışma oturumunun sonunu gösterir: çocuk eve gitmek için bir iş yapar.

Bu noktada, operatör, iş oturumunu bitirdiği için neredeyse boş olan günlük günlüğü dizesini alır.

Bu adımı kolaylaştırmak için, çocuk ile birlikte operatör dizeyi bitirir: Soru: "Şimdi nereye gidiyorsunuz?"; Cevap: "Ev" ve görüntü dizinin altına yerleştirilir.

Daha sonra neler olup bittiğini üstüne eklenir, yani "Merhaba", selamlama; aşağıda "otomobil" halihazırda çocuğun eve gideceği ulaşım araçlarının görüntüsüdür.

Operatör daha sonra sorar: "Eve kiminle gidiyorsun?" ve çocuk annenin görüntüsüne dokunur, ama doğru cevap değildir çünkü anne zaten evdedir. Doğru cevabı kolaylaştırmak için operatör, annenin görüntüsüne bir el koyarak ve büyükannenin görüntüsünü belirterek, çocuğa "Büyükanne" diyor ve büyükannesinin fotoğrafını gösterir. . Operatör onu ayırır ve dizeye koyar.

Sonra teslimatı tekrarlarlar. Operatör sorar: "Kiminle eve gidiyorsun?" ve çocuk annenin görüntüsünü alır, cevap henüz doğru değildir, böylece operatör çocuğun annesinin imajını alma isteğini memnuniyetle karşılar ve onu doğru yere yerleştirir, yani "ev" e yaklaştırır ve ona söyler: " Eve annene git ". Böylece "Eve anneye, kiminle? Büyükannemle git" talimatını tekrarlıyorlar ve bu noktada çocuk "Baba" ya karşılık veriyor. Cevap doğru ve operatör çocuğu güçlendirir: "Baba, çok iyi!"

Ardından dizeyi tekrarlayın:

Operatör: "Merhaba, büyükanne ve babamla, arabada, git ..."

Çocuk: "Ev",

Operatör: "Evvv" "Merhaba Ali".

Çocuğun, annenin imajını almak istemesi, öncelikle doğru adımları atmasına yardımcı olmak ve ardından isteğini görmeme konusundaki hayal kırıklığından kaynaklanan herhangi bir sorun davranışını engellemek için operatörün talebini kabul etmesi önemlidir.

Bu durumda değer, çalışma seansının son kısmını olumlu bir anlam kazandırmaktır, çünkü bu çalışma ve öğrenme motivasyonunu desteklemektedir.